

[Hans Hansen (Rørby).]

For Eksportens Vedkommende var Danmarks Andel i de samme 5 Aar ogsaa stigende, idet den i 1926 udgjorde 5,7 pCt. og i 1930 6,3 pCt.

For Valutacentralen var der altsaa en jævn Stigning i Danmarks Samhandel med vore 4 Nabostater, Sverige, Norge, Tyskland og England. Tager vi derefter Aarene fra 1931 til 1935, i hvilke Valutacentralen har virket, er der baade for Danmarks Eksport og Import et stærkt Fald, ikke alene i Værdien af Indførsels- og Udførselsvarerne — thi det er klart, at naar Priserne gaar ned, maa Værdien af den samlede Varemængde ogsaa gaa ned —, men ogsaa i Danmarks Andel i de 5 Landes Samhandel er der et kraftigt Fald. For Importens Vedkommende var Danmarks Andel i 1931 5,8 pCt., medens den i 1935 kun var 4,6 pCt., og for Eksportens Vedkommende var Nedgangen i Danmarks Andel fra 6,8 pCt. i 1931 til 5,8 pCt. i 1935. Eller med andre Ord: Danmark har under Valutacentralens saakaldte Regulering mistet omtrent en Femtedel af sin Samhandel med de 4 nævnte Lande, hvilket svarer til op imod 300 Millioner danske Papirkroner, og dette vil jeg indtil videre paastaa skyldes Valutacentralens Virksomhed.

Ser vi paa Sverige, vil man se, at Sveriges Andel i de 5 Landes Samhandel er steget i Perioden 1931—35 fra 6 til 6,2 pCt. for Importens Vedkommende, medens Danmarks Import altsaa er gaaet ned fra 5,8 til 4,6 pCt.; og Sveriges Eksportandel er fra 1931 til 1935 uden Valutacentral steget fra 6 til 7,2 pCt., medens Danmarks Eksportandel under Valutacentralen, hvis Opgave det var at holde Eksporten i Gang, er faldet fra 6,8 til kun 5,8 pCt.

Maa jeg efter denne Dokumentation af Valutacentralens manglende Evne til at holde Eksporten i Gang tillade mig at henvise til Partiet Venstre, at det vil være med til at kræve Valutacentralen afskaffet og forlade den Stilling, som Partiet tog over for den handelspolitiske Side af Sagen. Over for Sammenligningen med Sverige har vi hørt den Paastand — og nu sidst af det ærede Medlem Hr. Rager —, at Danmark var ringere stillet end Sverige, fordi vor Eksportproduktion var for ensartet og af liden Betydning, medens Kul, Jern og Træ var uundværlige. Denne Paastand er i sig selv horribel. Man kan blot nøjes med at henvise til, hvad der er sket. Det store Verdensmarked anstrenger sig for Tiden, da alle frygter, at Freden skal brydes, og det er Levnedsmiddelforsyningen, der er det

vigtigste for Landene, baade i Krig og i Fred. Paastanden er urigtig, thi det Resultat, vi har opnaaet med Valutacentralen, er netop, hvad vi har forudsagt, og trænger ikke til at bortforklares — der behøves blot en Smule Forstaaelse af de økonomiske Grundlove, der virker trods alle daarlige Statslove, som højst kan forhale Udviklingen.

Hvad endelig angaar det foreliggende Lovforslag, saa bestaar de Lempelser, som den højtærede Minister har bebudet, deri, at Administrationen af Loven ikke længere er saa bundet som før. Men dette vil altsaa sige, at Administrationens Magtomraade er blevet større. Dette kan føre til Lempelser, men det kan ogsaa udmærket godt føre til det modsatte, og jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen i hans Betragtninger over, hvad det kan føre til. Hvorledes Valutaordningen kan anvendes til en ganske meningsløs Protektionisme, har vi netop i Dag, den 1. December 1936, et frisk Bevis paa. Morgenbladene indeholder i Dag en Meddelelse om, at Gelatine og Husblas, som jo er en dagligdags Forbrugsartikel, fra 1. Januar skal overføres til et særligt Varenummer under Importreguleringen. Erfaringerne viser os, at naar en enkelt Vare saaledes flyttes fra een Varegruppe til en anden, er det, for at Valutakontoret paa denne Maade ad administrativ Vej kan lukke fuldstændig af for denne Vare, og man har da Lov til at formode, at det ogsaa er Meningen i dette Tilfælde, og at Handelsministeren altsaa nu vil diktere Husmødrene, hvor de skal købe deres Husblas. Saa vidt mig bekendt er der kun et enkelt Firma herhjemme, der fremstiller Gelatine, nemlig Dansk Gelatine Fabrik, men denne Virksomhed har ganske vist ogsaa en meget indflydelsesrig Mand til Direktør, nemlig den allestedsnærværende Chr. H. Olesen, og man tør formode, at han har spillet en vis Rolle i dette Stykke praktisk dansk Arbejde-Politik, som Valutacentralen her har ladet sig forlokke til.

Importen af Gelatine og Husblas, der andrager mellem 160 og 190 t om Aaret til en Værdi af ca. 1/2 Mill. Kr., er hovedsagelig kommet fra de to Lande Tyskland og England. I 1934 leverede disse to Lande os for henholdsvis 322 000 Kr. og 140 000 Kr. og i 1935 for henholdsvis 253 000 Kr. og 126 000 Kr. Da Valutacentralen i høj Grad har arbejdet for at tvinge saa store Køb som muligt ind under disse to Lande, maa man forbavses over, at der nu ad administrativ Vej skal spærres af for en Forbrugsartikel, der netop kommer fra